

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/95/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0019010252
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Michalanský
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:0019010252.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Michalanského, sudcov JUDr. Karola Kučeru a JUDr. Daniely Mitterpákovéj v trestnej veci proti obžalovanému E. B. pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Michalovce sp. zn. 4T/50/2019 zo dňa 20. 6. 2019 na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 23. septembra 2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného E. B..

odôvodnenie:

Okresný súd Michalovce rozsudkom sp. zn. 4T/50/2019 zo dňa 20. 6. 2019 uznal obžalovaného E. B. vinným z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Tr. zákona, z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Tr. zákona, zo zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 odsek 1, odsek 2 písm. a/, písm. d/ Tr. zákona, z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona, z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. b/ Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 08. 12. 2018 v čase o 20.00 h vošiel bez súhlasu do bytu M. M. na G. ul. č. X v U., následne dvere uzamkol, kľúče si ponechal a aj napriek výzve, aby byt opustil, v ňom neoprávnene zotrval do 17.05 h dňa 09. 12. 2018 a neumožnil jej a ich maloletým deťom P. H. a K. H. z bytu odísť, pričom v čase zotrvania v byte vulgárne nadával poškodenej, fyzicky ju napadol tak, že ju bil päťami do oblasti tváre, krku, tela, kopal ju, ťahal za vlasy, následne jej priložil kuchynský nôž ku krku so slovami "nebudeš mať deti ani ty ani ja, radšej nás všetkých pozabíjam", a následne sa jej vyhrážal, že keď sa nevráti od švagra, ktorý jej doniesol k dverám vchodu do bytového domu notebook, do 4 minút, nájde len mŕtvolu detí, čím vzbudil u poškodenej M. M. strach o svoj život a zdravie, ako aj spôsobil mnohopočetné zranenia tváre a hlavy s podkožným pravostranným okoloočnicovým krvným výronom, tržnú ranku hornej mihalnice pravého oka, pomliaždenie očného bulbu pravého oka, podkožný krvný výron v oblasti šije a pomliaždenie pravého ramena s podkožnými krvnými výronmi s dobou liečenia a PN 10 dní,

aj napriek tomu, že má na základe právoplatného rozsudku Okresného súdu Michalovce sp. zn. 1T 119/2016 zo dňa 29. 09. 2016 uložený zákaz priblížiť sa k bývalej družke M. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. č. XXX, na vzdialenosť menšiu ako 5 m a nezdržiavať sa v blízkosti jej obydliania ani v miestach, kde sa ona zdržiava.

Súd mu zato uložil podľa § 183 ods. 2 Tr. zák. s použitím §§ 41 ods. 1, 37 písm. h/, m/, 38 ods. 4 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodeným M. M., nar. XX.XX.XXXX v U., trvale bytom X. 511 škodu vo výške 817,80 €, PODVIHORLATSKÝM PEKÁRŇAM A CUKRÁRŇAM, a.s., Mierova 34, 066 54 Humenné, IČO 304 14 253 škodu vo výške 75,15 €, DÔVERE

zdravotnej poisťovne, a.s., Einsteinova 25, 851 01 Bratislava, IČO: 35 942 436 škodu vo výške 177,22 €, Sociálnej poisťovne, ul. 29. augusta 8 a 10, 813 63 Bratislava škodu vo výške 206,80 €.

Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie obžalovaný. V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom svojej obhajkyne uviedol, že okresný súd pri rozhodovaní o vine nijako nezohľadnil tú skutočnosť, že to bola práve poškodená, ktorá ho navštívila v ubytovni, kde býval a to ihneď po prepustení z väzby v septembri v roku 2016. Zamestnal sa vo firme Unomedical, kde pracoval až do jeho umiestnenia do väzby a bol finančným prínosom ako pre poškodenú, tak aj pre obe maloleté deti. Poškodenej pomáhal s výchovou detí, chodieval pre ne do školy a škôlky, strážil ich v čase neprítomnosti poškodenej. Mal od bytu na Leningradskej ulici aj kľúče, ktoré mu dala samotná poškodená a ktoré má mimochodom aj so sebou vo väzbe. S poškodenou dokonca aj intímne žili, ako to poškodená sama potvrdila. Lživo vyznieva aj tvrdenie poškodenej, že ju bil dve hodiny, následky útokov by boli odlišné od tých, ako to popísal znalec z odboru zdravotníctva, ktorý nepotvrdil poranenie spôsobené kopancami tak, ako to uviedla poškodená. V konečnom dôsledku doznal sa k tomu, že poškodenej ublížil, aj keď nie v takom rozsahu, ako to uviedla poškodená. Popiera, že sa mal poškodenej vyhrážať zabitím jej, aj detí a popiera použitie kuchynského noža. Ten mala v rukách práve poškodená a spôsobila mu aj rezné poranenie na stehne ľavej nohy. Tohto skutku sa dopustil v stave silného citového rozrušenia, keď zistil, že poškodená ho podvádza s iným mužom. V byte poškodenej sa nachádzal s jej súhlasom a tiež s jej súhlasom sa k nej približoval. Opak v trestnom konaní preukázaný nebol, preto nesúhlasí, aby bol odsúdený za prečin porušovania domovej slobody, za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia, za prečin nebezpečného vyhrážania a zločin obmedzovania osobnej slobody, pretože spáchanie týchto skutkov nebolo zákonným spôsobom preukázané.

Podľa jeho názoru obvinenie bolo postavené len na základe lživých tvrdení poškodenej. Iný dôkaz v konaní prezentovaný nebol, preto navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie vecí alebo právo obhajoby, čím vznikol odvolací dôvod podľa § 321 ods. 1 písm. a/ Tr. por.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správny skutkový a právny záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom sa dôsledne zaoberal aj obhajobou obžalovaného.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu a keďže sa so závermi okresného súdu stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

Krajský súd v prvom rade poukazuje na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej rozhodnutie okresného súdu a krajského súdu tvoria jeden celok (I. ÚS 141/04) a v zmysle tohto právneho názoru krajský súd tak v stručnosti poukazuje na zistený skutkový stav a na právne závery okresného súdu vo vzťahu ku všetkým výrokom napadnutého rozsudku.

Okresný súd po riadnom a zákonom dokazovaní dospel k správny, jednoznačnému a nespochybniteľnému záveru, že skutok sa stal, napriek pojmové znaky žalovaných trestných činov a že ho spáchal obžalovaný E. B..

Po podrobnom preskúmaní spisového materiálu a vykonaného dokazovania sa krajský súd v celom rozsahu stotožnil s názorom okresného súdu, že obžalovaný je zo skutku jednoznačne usvedčovaný svedeckými výpoveďami poškodenej M. M., ktorá jednoznačne poprela, že obžalovaný s ňou býval v

prenajatom byte, resp. aby mal súhlas sa tam zdržiavať a podrobne popísala fyzické útoky zo strany obžalovaného voči nej a to aj napriek jej opakovaným výzvam, aby opustil byt s tým, že jeho konanie spočívajúce v ťahaní za vlasy a bitke po tom, čo búchala na dvere a kričala cez okno v snahe privolať pomoc, resp. dostať sa vonku z bytu, je potvrdené nepriamo aj svedeckou výpoveďou X. P. a C.. U. P., ktorí potvrdili, že poškodená im oznámila ďalší deň fyzické napadnutie zo strany obžalovaného, čo potvrdili vo svojich výpovediach z prípravného konania aj svedkyne R. M. a V. G..

Popri týchto svedeckých výpovediach okresný súd správne poukázal aj na vykonané znalecké dokazovanie znalcov MUDr. Tkáča a MUDr. Ostroverchej, z ktorých vyplýva, aké zranenia poškodená pri útoku obžalovaného utrpela, resp. že obžalovaný má sklony ku konfabuláciám, impulzivite a jeho správanie voči poškodenej je ovplyvnené jeho nadriadenosťou a potrebou ju ovládať.

V tomto smere poukazuje aj krajský súd na predchádzajúce právoplatné odsúdenie obžalovaného v trestnej veci Okresného súdu Michalovce sp. zn. 1T/119/2016 zo dňa 29. 9. 2016, ktorým bol obžalovaný uznávaný vinným pre skutky právne kvalifikované ako zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 36 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 60 mesiacov s probačným dohľadom, pričom trestnej činnosti v uvedenej trestnej veci sa dopustil taktiež voči poškodenej M. M.. V tejto súvislosti zároveň okresný súd správne uviedol, že citovaným predchádzajúcim odsudzujúcim rozsudkom bol obžalovanému popri podmienenom treste odňatia slobody okrem iného uložený aj príkaz nepriblížiť sa k poškodenej na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti jej obydľia alebo v mieste, kde sa zdržiava. Nepochybnú dôkaznú situáciu dokresľujú aj fotodokumentácia a lekárske správy ozrejmujúce zranenia poškodenej po fyzickom útoku obžalovaného.

Dôsledne sa okresný súd vysporiadal aj s osobou obžalovaného a jeho predchádzajúcim životom s tým, že adekvátnym a zrozumiteľným spôsobom odôvodnil uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere 7 rokov nepodmienečne. Okresný súd správne uložil nepodmienečný trest ako trest úhrnný podľa § 41 ods. 1 Tr. zák., keďže obžalovaný svojím konaním naplnil pojmové znaky piatich trestných činov a po zohľadnení všetkých skutočností majúcich význam pre určenie druhu trestu a jeho výmery správne vyhodnotil aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti. V tomto smere však považuje krajský súd za potrebné uviesť, že keďže zo strany obžalovaného s poukazom na jeho predchádzajúce vyššie uvedené odsúdenie došlo k opätovnému spáchaniu zločinu, bolo potrebné aplikovať ustanovenie § 38 ods. 5 Tr. zák., čo zrejme nedopatrením ušlo pozornosti okresného súdu. V konečnom dôsledku však uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov nepodmienečne zodpovedá závažnosti konania obžalovaného, na ktoré okresný súd podrobne poukázal a takto uložený trest spĺňa všetky kritériá z hľadiska tak individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Nezistiac žiadne pochybenie okresného súdu ani vo výroku o zaradení obžalovaného na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a ani vo výroku o povinnosti obžalovaného nahradiť poškodeným spôsobenú škodu, krajský súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol v zmysle výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.